

Læsning af perspektivtekster i de klassiske fag

Udgangspunkt

I de nye læreplaner for de klassiske fag er antikkens betydning gjort til kernestof. Hvordan kan betydning være stof, og hvordan opnår vi en forståelse af denne betydning?

Stof

Betydning forstået som den indflydelse antikken har haft på den senere kultur, er ikke i sig selv noget stof, men viser sig i en forståelse dels af de antikke tekster og monumenter dels af de senere tekster og monumenter der genbruger det antikke.

Fælder

- a. En fri association eller komparativ tilgang kan føre til ligegyldighed i ordets egentlige forstand.
- b. En streng formalistisk og historisk, liniær tilgang kan føre til at betydningen fremstår som et postulat og en museumsgenstand: at vi går fra montre til montre og konstaterer kontraposter uden at det giver en nævneværdig forståelse ('nå' i stedet for 'aha').

Perspektivteksten

Den perspektiverende tekst (herunder kunst og arkitektur) skal læses og forstås som tekst i sin egen ret og i sin egen sammenhæng. Hvis ikke, kan vi ikke forstå hvordan det antikke bliver genbrugt – bevidst eller ubevidst – i perspektivteksten. Vi må altså stille de samme spørgsmål som vi stiller den antikke tekst:

- hvor foregår teksten?
- hvornår foregår teksten?
- hvem er med i teksten?
- hvad sker der i teksten?
- hvordan er det skrevet?
- hvorfor er det skrevet således?

Receptionen

Når perspektivteksten er forstået, må vi stille de samme spørgsmål, men denne gang fokuseret på genbrugen – receptionen – af det antikke, om det så er et begreb, en tanke, en form, en genre, en fortælling osv.:

- hvad fra antikken er genbrugt i teksten?
- hvordan er det blevet genbrugt i teksten?
- hvor og hvornår finder genbrugen sted (perspektivtekstens kontekst)?
- hvorfor er det antikke blevet genbrugt (formålet med receptionen)?